

Almelo	vertegenw.	11865 zielen
Breukelen	"	4984 "
Gouda	"	7081 "
Coevorden	"	8824 "
Almkerk	"	6251 "
Ommen	"	9685 "
Drachten	"	14504 "
Rotterdam	"	40517 "
Warffum	"	12452 "
Assen	"	10967 "
Gorkum	"	6706 "
Kollum	"	10347 "
Axel	"	5499 "
Grootegaast	"	13813 "
Beilen	"	3958 "
Zwolle	"	19601 "
Franecker	"	7428 "
Deventer	"	5988 "
Amersfoort	"	14865 "
Klundert	"	4486 "
Groningen	"	27772 "

De classis Middelburg „heeft geen behoefte aan behandeling van genoemde zaken”.

En hier zijn de Kerken. Weer laten we liggen de Kerken, die om afvoering verzochten, maar liggen binnen de reeds genoemde ressorten. Dan zijn er de volgende „bezwaarde” Kerkeraden:

Garrelswaer	vertegenw.	734 zielen
Utrecht	"	9679 "
Alblasserdam	"	574 "
Bodegraven	"	1335 "
Sneek	"	3029 "
Leiden	"	4504 "
Nieuwerkerk (Z.)	"	387 "
's-Gravendeel	"	700 "
's-Hertogenbosch	"	710 "
Nieuw-Lekkerland	"	388 "
Molenaarsgraaf-Brandwijk	"	268 "
Honswijk	"	812 "
Boskoop	"	1402 "
Amsterdam	"	13138 "
Maastricht	"	222 "
Maassluis	"	2945 "

- Totaal: 2 Particuliere Synoden, 21 Classes, 16 Kerkeraden, vertegenwoordigend niet minder dan 429102 leden. Alle Nederlandsche Geref. Kerken hadden in 1943 samen 672649 leden (wij rekenen de buitenlandse Kerken niet mee, wier leden in den bezettingstijd zich niet tot de Synode konden wenden).

Dat betekent dus, dat het overgrote deel van de Kerken, zooals ze in kerkelijke vergaderingen samenkomen, welke vergaderingen representeerden bijna $\frac{2}{3}$ deel van alle leden van alle Nederlandsche Gereformeerde Kerken, tot de Synode gezegd hebben: doe het niet! ga niet voort!

Niettegenstaande de Synode aldus en van binnen uit, en van buiten af gewaarschuwd was, zette ze toch door.

Weet U, hoe?

Artikel 577: De bespreking van de behandeling der meningsgeschillen wordt voortgezet. Dr Hoek geeft een overzicht van den inhoud der ingezonden stukken dienaangaande. Dr Van Es neemt een door Prof. Ridderbos ingediend advies als voorstel over, dat aldus luidt:

„De Synode, overwegende, dat er in de ingezonden stukken geen novum is aangegeven, besluit:

1e. onmiddellijk over te gaan tot behandeling van de zaken, waarvoor ze is samengekomen;

2e. de ingezonden stukken, die op deze zaak betrekking hebben, in handen te stellen van een commissie, die de Synode adviseert, wat haar naar aanleiding van deze stukken te doen staat.

Dat betekent dus:

De Kerken zeggen in groote meerderheid: neen. Professor Ridderbos — pardon, de Synode zegt en besluit: ja. En nu moet een commissie zien, hoe ze 't been weer zoo ongeveer in 't lid krijgt.

De Synode, op instigatie van Professor Ridderbos, zet dóór, al weet ze niet eens, wat er in de stukken staat. Ze heeft alleen een „overzicht van den inhoud” ontvangen, met de tendenz: „geen novum” — wat gij, Kerken, beweert, zegt de Synode, wisten wij ook al.

Maar de argumenten overwegen, nauwgezet, zooals een vergadering doen moet, gezeten om recht te doen?

Geen sprake van.

De Synode overweegt niet op het beslissende punt, neemt niet eens nauwkeurig kennis van de argumenten. Dit verradt het rapport, dat op bl. 247 spreekt van een „globaal overzicht” dat de Synode kreeg, maar tegelijk bekend, dat de Synode niet volledig was ingelicht, en zelfs geen nauwkeurige opgave had van den inhoud van de bezwaarschriften.

En toch maar dóórgaan.

En toch maar de Kerken door de heillooze binding scheuren.

En degenen, die mede gewaarschuwd hadden, uitmaken voor muiters en scheurmakers!

Het punt mag van het agendum niet af!

Al is het er tegen de Kerkenordening opgekomen — het deert niet.

Al heeft geen enkele Kerk er om gevraagd — het deert niet.

Al zijn niet eens alle Gereformeerde Kerken vertegenwoordigd (Oost-Friesland en de Graafschap Bentheim waren niet meer uitgenoodigd), het deert niet.

Al zeggen de afgevaardigden van het overgrote deel van het gereformeerde volk: doe het niet! — de Synode stoort er zich niet aan.

't Heeft nog wel even gespannen. Licht viel den heeren op den bok de overwinning niet. Ofschoon van de professoren 8 van de 10 vóór het voorstel — van Es (Ridderbos) stemden, volgden slechts 27 Synodeleden; 23 waren tegen.

Maar gelukkig — 't was er dóór.

En de 23 kunnen zich conformeren. Zoo niet „de iure”, dan maar „de facto”. En de Synodale wagen rolt weer rustig verder.

Zou men zich, na zooveel moeite, de kans laten ontglippen om de Kuiper-constructie inzake Verkiezing, Verbond en Sacrament tot heerschappij te brengen in de Kerken? Tot geen prijs. Daarom zijn de motieven, door de Commissie gevonden, zeer begrijpelijk, alleen had men zich nog even scherper kunnen uitdrukken:

1e. het desbetreffende punt moest en zou er door;

2e. 't was de vraag, of een volgende Synode er weer zoo gunstig voor zou staan;

3e. het in 1892 aanvaarde gemis van eenstemmigheid inzake de leer moest nu voor goed de wereld uit;

4e. in verband met den noodtoestand van ons land en volk mocht verwacht worden, dat het getal protesten en bezwaarschriften lang niet zoo groot zou zijn als gebleken is, aangezien zooveler hoofden en harten vol waren van de ééne gedachte: de onmenselijke tirannie van de Duitschers in Gods kracht te weerstaan, en den geestelijken strijd naar Gods wil te strijden.

Men ergert zich, als men de vier conclusie's leest van de buigende en knikkende commissie:

a) het desbetreffende punt van het agendum behoorde na jarenlange voorbereiding, indien eenigszins mogelijk, te worden afgewerkt; (Ja ja, en de Kerken er aan wagen!)

b) een volgende Synode zou opnieuw de geheele zaak in studie moeten nemen; (dat is een kleinigheid voor de huidige Synoden; in 'n paar dagen heeft men een gefundeerd oordeel over 'n geleerd prae-advies van ruim 70 pagina's);

c) het in 1936 geconstateerde gemis aan eenstemmigheid inzake de leer bleek in de Kerken nog steeds aanwezig; (maar er waren toch geen kettters, dat heeft immers een Synode-stem, een Deputaat-stem luidt over de Synode uitgeroepen, zonder tegenspraak te vinden? En van de „toetsing aan de gangbare meeningen” is immers niets terecht gekomen?);

d) in verband met den noodtoestand van ons land en volk mocht verwacht worden, dat ieder geneigd zou zijn krachtig mee te werken aan een goede oplossing van de gerezen moeilijkheden. (Wie deed de moeilijkheden rijzen? De Kerken? Of de Synode? En zijn de Kerken er, om alleen maar ja te knikken, dat is in dat geval: zichzelf al dieper in 't moeras te helpen?)

Volkomen wettig en gemotiveerd. Wij houden staande: volkomen onwettig en ongemotiveerd.

Kon de Commissie nu heusch geen betere argumenten vinden? Hoe uitermate zwak, hoe bedroevend arm is deze „argumentatie”.

Toch verbaast ons deze treurige verdediging niet. Een slechte zaak kan nooit zóó verdedigd worden, of bij confrontatie met de feiten moet haar onhoudbaarheid aan 't licht komen.

't Ware beter geweest, indien de Commissie naar geen „gronden” gezocht had. Deze „gronden” kunnen alleen maar dienen om de waarheid te bedekken. Wat is er mee gediend dan de vleeschelijke begeerte het ontruste volk in de Synodocratische Kerken het hoofd in den schoot te doen leggen?

P. DEDDENS.

NIL SINE CONSENSU PLEBIS.

Een oude regel, goed en nuttig voor den Staat, ook onderhouden en te onderhouden in de Kerk: niets zonder instemming van het volk. Tegen de groote meerderheid van de leden der Kerken in te gaan, tenzij Goddelijke autoriteit de consciëntie dwong, was in de Gereformeerde Kerken onbekend. Wat men, in tegenspraak hiermee, nu heeft aangedurfd, toont het vervolgartikel „De Utrechtsche Synode en het Gereformeerde Kerkrecht”.

Het werpt een nieuw licht op de benaming, aanstands voor ons gereserveerd en op ons toegepast: scheurmakers.

DE REDACTIE.

DE NAAM DES HEEREN MAG NIET MEER „RAKEN”.

Naar uit een uitnemend artikel van ds C. H. Lindeboom te Kampen blijkt, heeft de typisch-synodocratische ijveraar dr N. J. Hommes geschreven, dat de kritiek van ondergeteekende (en van heel de vrije pers, had hij erbij moeten zeggen) op de synodale misdrijven wordt „geïnspireerd door zijn geraaktheid over de kerkrechtelijke conclusies”.

Dr Hommes vergeet, dat we openlijk zijn quasi-vervangingsformule, met en zonder staart, hebben verworpen. Hij kan dus zeggen: de man is nóg een ketter. Maar dat zegt hij liever niet.

Liever verklaart hij: de man is geraakt.

Hij kon anders weten, dat wij AANSTONDS in de Haagsche vergadering van Aug. 1944 hebben gezegd: het kerkrechtelijke omspannt alles. N.I. de synodocratische eisch, dat BINNEN het verband men NOOIT, ook niet tijdelijk, een verschillende praktijk (van wel en niet voor vast en bondig houden) volgen mag (tegenwoordig is dat overigens bij de kerken van dr Hommes schering en inslag).

Maar dr Hommes vergeet het voornaamste. Over wat hij kerkrechtelijke conclusies noemt (handhaving der schorsingen etc.) is de naam des Heeren aangeroept.

Hij vindt het blijkbaar vreemd, als de Naam des Heeren iemand „raakt”.

En daar gaapt zijn synodocratische afgrond. Bodemloos. Men is aan Gods norm ontzonken. Men durft Gods Naam tijdelijk gebruiken. Zegt hij: neen, dan antwoord ik: als 't dan bij u meenen is, waarom verwondert ge u dan, dat Gods Naam ons „raakt”? K. S.

CONTRIBUTIES OPLEIDING DIENST DES WOORDS.

In tal van Kerken hebben de plaatselijke correspondenten over 1945 reeds contributies geind voor de Opleiding en deze aan de Stichting afgedragen. Voor zoover deze afdracht niet is geschied, moge ik vriendelijk verzoeken zulks alsnog te doen.

Voorts wordt er de aandacht op gevestigd dat in overleg met Curatoren besloten is de Contributie-kwitanties over 1946 en volgende jaren niet door de plaatselijke of classicale correspondenten, doch door de administratie der Stichting te doen uitschrijven. Nadere mededeelingen hieromtrent zullen binnenkort aan de classicale correspondenten worden gedaan.

Voorzoover laatst genoemden nog geen contact met de Stichting hebben, verzoek ik hen ten spoedigste mij hun naam en adres te willen opgeven.

Groningen, Mei 1946.

C. LETTINGA,
penningmeester,
Herman Colleniusstraat 13,
Groningen.

Andere kerkelijke bladen worden verzocht het bovenstaande over te nemen.

[De Redactie herinnert ter wille van legaten e.d. nog eens aan den officieelen naam der Stichting. Deze luidt: Stichting voor de financiële verzorging voor de opleiding tot den Dienst des Woords in de Gereformeerde Kerken in Nederland (Vrijgemaakt naar Art. 31 K.O.)].

RECHTMATIGE ZELFROEM OP DE LEIDING DES HEILIGEN GEESTES?

Het is sedert 1942 in synodocratische kringen een soort gewoonte geworden te spreken van heilige Synode (De Heraut) en zich te beroemen op de leiding des Heiligen Geestes. Men motiveert dit dan met te wijzen op de eenstemmigheid. En heeft de Heere niet gezegd: Waar twee of drie in Mijnen naam vergaderd zijn, daar ben Ik in het midden van hen, Matth. 18 : 20?

* Nu is waar, dat waar de Heilige Geest in 's Heeren kerk en geloovigen werkt, onderlinge eenstemmigheid komt. Toen de Heilige Geest op 's Heeren discipelen uitgestort was, konden alle hoorders hen allen verstaan als te spreken de groote werken Gods, Hand. 2 : 8 en 11. Maar toch is eenstemmigheid op zichzelf, zooals reeds meer werd aangetoond, nog geen blijk van de leiding des Heiligen Geestes. Immers was ook het Sanhedrin eenstemmig in het veroordeelen des Heeren ten doode, Marc. 14 : 64, en waren alle 400 profeten van Ahab eenstemmig van oordeel, dat hij naar Ramoth moest optrekken. 1 Kon. 22 : 6, 12, wat zoowel Micha, als de uitkomst heeft doen weten, dat toch niet recht was, vs 13-37.

En wat het samenzijn in 's Heeren naam betreft: Dat is maar niet eenvoudig eene zaak van kerkelijk samenzijn en gebed. Maar 's Heeren naam is de openbaring van Zijn wezen. En van samenzijn in 's Heeren naam kan alleen naar waarheid gesproken worden, als alles toegaat naar 's Heeren Woord, en waarheid, recht, eerlijkheid, oprechtheid heerschen. Over de leiding al of niet door den Heiligen Geest

bij een
van Ges
geoorde
vergade
eenkom
regeld

Wann
Utrecht
handele
maatsta

In Mo
verzoek
z.g.n. m
art. 571
rijp was
ook ze
sing. Or
waarom
ongecoor
aan deze

Maar
En me
En na
des Hei
eenstem
Maar.
gen gev

Men l
stemmig
Heiligen
kunnen
stond ee
geven w
van het
leden, n
helder en
moest w
Heiligen

Rijphe
de Syno
wel gem
Er we
geoordee
Toch h
niets gel
overeenst
dezen bep

Er kwa
En de
lichting
Een d
van bezw
In een
van 1943
argument
wat lette
toezending
de ingebr
Ook de
ging gege
bracht. I
tegenstan
vragen on
het niet

Dienten
het gewer
uitgaan n
zin en de
en besluit
het licht
Maar o
duidelijk
Evenmi
blijkbaar
zich over

Was da
was voor
Was da
die in 19
die in 194
dezer zaak

Was da
leiding de
Nu man
worden. E
schijnen. Z
Helaas,
Dan mo
En deze
En zij v
in de kerk
punten be
maakt”.

Een n
In Jan.
De „oud
van 1942.
Binnen
wenschelij
die 3 à 4
Zeker w